

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلайн نمی باشد

۲۰۲۳/۰۳/۲۴

سمسور ودان

مینه ليک

مهربانی مریم!

بوه میاشت او دوه ورخی وروسته درته خط ليکم.

ستا له تلو وروسته کندواله شوي کلي نه وتلى يم، نېړدي کال پوره شو، چي د مخامخ واورينو غرونو په لمنو کي يم، هغه غرونه چي تا به هر مازديگر د کور له بامه ور کتل او ويل دي: او... خه يوه ورخ به وي، چي دي غرونو کي د هوسيو له معصومو بچيو سره روانه يم او هر ګل مي په سر بنکته کولو هرکلی کوي!!

تا ته خه الهام شوی و چي هلتہ هوسی او ګلان شته؟ ځکه دا ربنتیا دي چي دلته ګني هوسی او بچيان بي شته. له انسانانو بېر زړه سواندہ دی او ګله هم چي د غره په شنو لابنونو کي یوې او بلې خوا ته توپونه وهی؛ ما ته تارایادوی.

غوره يې دا چي دلته هیڅ ګل هم د چا هرکلی نه کوي؛ خو که خوک مین وي؛ ورتلو ته يې خوشحاليري. دا چي زه پر تا مین وم، نو ما ته يې هم د تعظيم سر بنکته کړ او اړ يې کرم چي زړه کي ستا تقدس ومنم.

خوبوي مریم!

ما ټل پوبنټل چي نوره نږۍ ولې زمور په خير نشي کېدای؟ نن مي چي پوست خاني ته ليک رساؤو؛ حواب مي پېدا کړ.

زه د پوست خاني يو عادي مامور ته ورغلم او شکایت مي وکړ چي ولې زما ليکونه په وخت نه رسیروی؟

هغه ويل: ستا ليک به چندان د کار نه وي !

پوهېږي خه مي وکړل؟

مامور ته مي زمور د ميني ليک ور واوروه او ګله چي ختمېده؛ نو تر شا مي بوه نږۍ خلک ولار وو، چي زما له چوپېدو سره يې يو دم وخذل.

په همدي ځای کي پوه شوم چي دوی مینان نه دي؛ ځکه زمور په خير نشي کېدل!

نوره اړتیا نشته چي تا ته همدا تکراری پوبنټه بیا بیا ولیکم؟

ما خپل حواب ترلاسه کړ.

مور ځانګري يو؛ بېخي بېر ځانګري!

ليک: سمسور ودان